

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου προεκήρυξε τὸν πρῶτον Κόντειον ἀγῶνα ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

Α') Θίμα τοῦ πρῶτου Κόντειου ἀγῶνος εἶνε ἡ ἹΣΤΟΡΙΑ ἤτοι ἡ γένεσις καὶ ἡ χρῆσις τῶν γοχηματικῶν ὄρων ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐκδόσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ. (Σημείωσις: τῶν ζητουμένων λέξεων ἐκάστης θὰ φανερωτῆται ἡ πρώτη καὶ ἡ ἀρχικὴ σημασία).

Β') Χρόνος πρὸς συγγραφὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν πραγματικῶν ὀρίζεται ὁ μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1911.

Γ') Αἱ πραγματεῖαι, συντεταγμέναι εἴτε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ εἴτε ἐν τῇ νῆα γραφομένη Ἑλληνικῇ, γράμμαται δ' εὐαναγνώστως καὶ ἔχουσαι ἔκτασιν δέκα τοῦλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ ἀποσταλῶσιν ἐν καιρῷ πρὸς τὴν Πρυτανείαν ἐγκλεισμέναι ἐν φακέλοις, ἐν οἷς θὰ ὑπάρχωσι καὶ ἐσφραγισμένα διελτίκα φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων. Ἐπὶ τοῦ φακέλου δ' ἐκάστης πραγματείας θὰ εἶνε ἐπιγεγραμμένον ῥητὸν τι, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου αὐτῆς.

Δ') Ἡ περὶ τῶν πραγματικῶν τούτων ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπείας, συγκειμένης ἐκ τῶν κ. Σπυρίδωνος Βάτη, Γεωργίου Χατζιδάκη καὶ Πέτρου Παπαγεωργίου, θὰ ἀναγνωθῆ ὑπὸ τοῦ εἰρηγητοῦ αὐτῆς τῇ 21 Μαΐου 1911 ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ε') Τῷ ἀριτεύσαντι θὰ δοθῆ παρὰ τῆς Πρυτανείας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κρίσεως τῆς ἐπιτροπείας γυλιόδραχμον βραβεῖον ἐκ τῶν τόκων τοῦ ἐν τῷ ταμίῳ τοῦ Πανεπιστημίου κατατεθειμένου κεφαλαίου τοῦ διαγωνίσματος, τῷ δ' αὐτῷ θὰ ἐγγυρηθῆ καὶ τὸ τῶν τόκων ἐπόλοιπον, ἀφοῦ ἐκτωπώσῃ τὴν πραγματείαν αὐτοῦ.

Ϛ') Ὁ χρήζων δικασθῆναι τινος δύναται νὰ ἀποταθῆ πρὸς τινὰ τῶν τῆς ἐπιτροπείας.

— Ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία ἐξετέλεσε κατὰ τὸ παρελθόν θέρος ἐργασίας ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Μετεώρων πρὸς συντήρησιν τῶν τοιχογραφικῶν, ὑποθήριζιν καὶ ἐκσφάλισιν τῶν ναῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου ὁ κ. Ἀδαμαντίου ἐμελέτησε καὶ περιέγραψε τὰ παντοειδῆ κειμήλια, σκευὴ καὶ ἔργα τέχνης τὰ φυλασσόμενα ἐν ταῖς μοναῖς ταύταις, κατέγραψε δὲ καὶ τοὺς κώδικας αὐτῶν πλὴν τῶν τῆς μονῆς τοῦ Βαρλαάμ. Ἐν δὲ τῇ μονῇ τοῦ Μετεώρου εὑρε καὶ ἀντέγραψε τὸν εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτότυπον βίον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, τοῦ κτίτορος τῆς μονῆς, καὶ ἄξιον λόγου δημῶδες «Χρονογραφικὸν ἐν συντομίᾳ, τὰ ὅποια προσεχῶς θέλει ἐκδώσει μετ' ἄλλων σημειωμάτων καὶ σιγίλλων καὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν Μετεώρων. Μεταξὺ τούτων ἀνευρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένκη τὸ πρῶτον παρατηρηθεῖσα Παλαιὰ διαθήκη κατὰ τὰ Ἐξακλᾶ τοῦ Ὀργάνου, πολυτιμώτατος κώδιξ ἐπὶ περγαμνῆς τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος. Λεκτομαρῶς δ' ἐμελέτησεν ὑπὸ τεχνικὴν ἵσופιν τοὺς ναοὺς τῶν Μετεώρων, μάλιστα δὲ τὸ πλούσιον εἰκονογραφικὸν ὕλικόν τὸ ὅποιον παρέχουσι, οὗ ἡ γνώσις εἶνε σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τῆς παλαιότερας βυζαντιανῆς εἰκονογραφίας.

— Ἐπιτροπεία συστάσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου 1909 καὶ ὑπ' ἀριθ. 7192 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας, τῶν κ. κ. Ν. Γ. Πολίτου, Ἀδ. Ἀδαμαντίου καὶ

Θ. Βολίδου μετέβη τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου εἰς Καλάμας, ὅπως ἀποφανθῆ ἂν ἐπιτερίπῃται ἡ καταδέρσις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χάριν τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως. Ἡ χαρασσομένη ὁδὸς ἔχει ἤδη κατὰ μέγα μέρος συντελεσθῆ, σημαντικὸν δὲ πᾶσαν χρημάτων ἐξοδωθῆ εἰς ἀπαλλοτριώσεις οἰκιῶν. Ἐπειδὴ ἡ ἀξία τοῦ ναοῦ ἔγκειται ἰδίως εἰς τὰς τοιχογραφίας, τὸ τέμπλον καὶ τὸ θύρωμα, ἡ ἐπιτροπία ἐθεώρησεν, ὅτι δύναται νὰ καταδειχθῆ ὁ ναὸς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἀκραιψίτητον ὄρον ὅπως, ἀνοικοδομημένου νέου ναοῦ κατὰ τὸ ἀπλοῦν ἄλλως τοῦ παλαιοῦ σχεδίου, συντηρηθῶσι ταῦτα ἐν πᾶσιν ἀσφαλείᾳ. Αἱ τοιχογραφίαι δύνανται φωτογραφηθῆμεναι πρότερον νὰ ποταλισθῶσιν εἰς τὸν ἀνοικοδομηθησόμενον ναόν. Πρὸ δὲ τῆς καταδέρσεως ἀνάγκη νὰ γίνῃ λεπτομερὴς μελέτη τοῦ ναοῦ, ὅς τις, σχεδιογραφούμενος καὶ φωτογραφούμενος ἐν τῷ συνόλῳ καὶ κατὰ μέρος, θέλει δώσει τὴν ὕλην εἰς ἐπιστημονικὸν δημοσίευσμα, ὅπως καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως γνωσθῆ καὶ συντηρηθῆ τὸ μνημεῖον.

— Ἡ ἐνταῦθα Ἱστορικὴ καὶ ἔθνολογικὴ εἰσαγγελία περιλάβε διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς κ. Κωνσταντίνου Ράιδου τὸ ἐσχάτως δωρηθὲν αὐτῇ ἀρχεῖον τῆς Μυκόνου, περιλαμβάνον πλείστα ὅσα ἔγγραφα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου καὶ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ὡς καὶ τῶν χρόνων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

— Ὁ ἐν Ἄνδρῳ σχολάρχης κ. Ἰω. Βογιατζίδης διέτριψε τὸ θέρος ἐν Καίρῳ περὶ τῆς τισσεράκοντα ἡμέρας καὶ ἠσχολήθη περὶ τὴν μελέτην καὶ ἀντιβολὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 141 κώδικος τοῦ Ζωναρά, συνισταμένου ἐκ φύλλων παλαιᾶς ἀριθμήσεως διακοσίων ἑκτὰ, σχήματος τετάρτου, γεγραμμένου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα καὶ φέροντος ἐπὶ τῆς βέβαιως τὴν ἐπιγραφὴν «Ἱστορικὸν χειρίδιον», περὶ οὗ ἴδε Νέον Ἑλληνομνημόνα Τόμ. Ε' σ. 334. Ὁ κ. Βογιατζίδης ἔγραψεν εἰς ἡμᾶς περὶ τούτου· «Ὁρθότατα ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τίλου τοῦ κώδικος κατενοήσατε καὶ ἐγνωρίσατε εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τοῦ κώδικος τούτου. Τὴν περὶ αὐτοῦ μελέτην μου θέλω δημοσιεύσει προεχῶς».

— Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπέβη χάριν εἰσπράξεως χρημάτων νὰ καταδέρσῃ τὰ βυζαντινὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πωλοῦσα μὲν τὰ ὕλικὰ αὐτῶν, κερδαίνουσα δ' ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν διὰ τῆς καταδέρσεως τῶν τειχῶν ἀποκτηθησομένων γηπέδων. Καὶ κατάδηλος μὲν εἶνε ἡ μεγάλη ζημία, ἣτις θὰ ἐπέβῃ εἰς τὴν ἱστορίαν ἐκ τοῦ μελετωμένου πρωτοφανοῦς πραξικοπήματος, καταστρεφομένων ἱστορικῶν μνημείων ἀνερχομένων εἰς μακροὺς αἰῶνας, ἅτινα ἐσεβάσθη καὶ αὐτός, ὁ πορθητὴς Μωάμεθ. Τὸ δ' ἐκ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς προσδοκώμενον ὕλικόν κέρδος ἔσται ἐλάχιστον ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν τῆς διασπάρσεως τειχῶν, ὧν αἱ πέτραι εἶνε στερρῶς προσκεκολλημέναι πρὸς ἀλλήλας, καθ' ἃ ἀποδεικνύει καὶ ἡ μακροχρόνιος αὐτῶν διάσωσις· ἡ δὲ ἀξία τῶν ἀπεμποληθησομένων γηπέδων θὰ εἶνε μικρὰ, μὴ υπερβαίνουσα ἕνεκα τοῦ ἀποκέντρου τῶν συνοικιῶν, ἐν αἷς τὰ τείχη, δύο δραχμὰς τὸν πῆχυν κατὰ τοὺς εἰδοτάς. Διὸ ὑπάρχει ἐλπίς, ὅτι ἂν μὴ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ εὐλαθείας πρὸς τὸ γραφικόν τοῦ θεάματος, ὅπερ παρέχουσι τὰ λείψανα ἐκεῖνα τοῦ βυζαντινοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἕνεκα τοῦ ἀνεπίτρου τοῦ προσδοκηθέντος φανταστικοῦ κέρδους ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις θέλει ἀποστῆ τῆς μελετηθείσης ἱεροσυλίας. Δὲν λείψαν δὲ, ὡς εἶκος, καὶ σφοδραὶ διαμπτυρίζι κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως. Ὁραῖον δὲ ἔφθρον περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, μετὰ γνώσεως τῶν πραγμάτων καὶ πολλοῦ κόπου γεγραμμένον, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ *Giornale d'Italia* τῆς Ῥώμης ἐν τινι τῶν φύλλων τῆς πρώτης δεκάδος τοῦ Ὀκτωβρίου ὁ κ. Renato la Valle.